

bortglömd

evigt förnekande,
levde jag mitt liv
jag vägrade inse mina misstag,
och allra helst alla andras.
jag matades in,
som en nybyggd robot
utan att riktigt andas,
eller höra mitt hjärtas slag.
du kunde få mig,
att sluta leva.

och för varje dag,
förlorade jag mer och mer av mig själv,
som människa.

dagarna gick,
och mitt hjärta slutade slå,
jag kände inte längre smärta
och jag bara tog in dina hemska ord,
slag och allt därefter.

en dag gick jag sönder,
skärvorna från mitt inre
var svåra att limma ihop.
jag försöker fortfarande landa,
på mina egna fötter.

ensam mötte jag världen,
och för första gången älskade jag

mig själv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren såradsjäl med Poeter.se id #429 innehar upphovsrätten